

O de-aş avea aripi

O de-aş avea aripi să zbor
Ca porumbelul zării,
Să trec dincolo de furtuni,
De valurile mării.
În Domnul să mă odihnesc
De-atîta apăsare,
Şi sufletul să-mi răcoresc
Ca cerbul la izvoare.

Cor:

O,de-aş avea aripile porumbelului,
Aş zbura departe,departe,
Aşa ca şi David să cînt
Spre slava Domnului,
Că m-a scăpat de chinul cel de moarte.

Sătul de tot ce-i pe pămînt,
De-atîta răutate,
David dorea un loc mai sfînt,
Afară din cetate.
Pe vremea lui, ca şi acum,
Cetatea era plină,
De oameni răi şi păcătoşi,
Ce strică şi dezbină.

Înşelători şi mincinoşi
Cum nu se poate spune,
Aşa erau pe vremea lui
Cei plini de-amărăciune.
De-aceea el dorea nespus
Odihnă,mîngîiere,
Să fie strămutat şi dus,
Depart de durere.

El nu avea aripi de zbor,
Dar nouă îndurarea
Ne-a dat aripi de porumbel,
La toată adunarea.
La Domnul nostru am găsit
Odihnă,mîngîiere,
Cînd am strigat,El ne-a trimis
De sus din cer,putere.

Amin